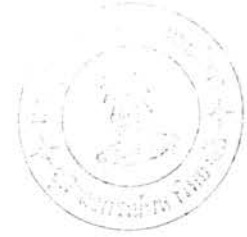

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัยและรวบรวมข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดพวงมณีศรีสังข์ สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน กลุ่มควบคุม 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 45 คน โดยการสุ่มจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมด 12 ห้องเรียน

การออกแบบการวิจัย

ผู้วิจัยใช้การวิจัยแบบมีกลุ่มควบคุมทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (Pretest-Posttest Control Group Design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสำรวจนิสัยในการเรียน (The Survey of Study Habits) ของบราวน์ และโฮลท์แมน (Brown and Holtzman) ซึ่งได้แปลและดัดแปลงเป็นฉบับภาษาไทย โดยขจรลุดา เทลิกเพอร์ (2522) เพื่อใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ลักษณะของแบบสำรวจนิสัยในการเรียน ได้แยกข้อกระทงออกเป็น 2 ด้าน

ก. การหลีกเลี่ยงการผัดเวลา (Delay Avoidance) ประกอบด้วยข้อกระทง 25 ข้อ ได้แบ่งเป็นข้อความเชิงนิทาน (Positive) 13 ข้อ และข้อความเชิงนิเสธ (Negative) 12 ข้อ

ข. วิธีการทำงาน (Work Method) ประกอบด้วยข้อกระทง 25 ข้อ โดยแบ่งเป็นข้อความเชิงนิทาน 16 ข้อ และข้อความเชิงนิเสธ 9 ข้อ

ขจรลุดา เทลิกเพอร์ ได้ใช้แบบสำรวจนี้ไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3 ที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในด้านการหลีกเลี่ยงการผัดเวลา

ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8176 และในด้านวิธีการทำงานเท่ากับ .7904 และได้ค่าอำนาจจำแนกโดยหาค่าที่ ระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (27%) มีค่าตั้งแต่ 2.0102-7.8515 และหาค่าความตรงแล้ว ปรากฏว่าเป็นแบบสำรวจที่มีค่าอำนาจจำแนกสูง มีความเชื่อถือสูง และมีความตรงตามสภาพโดยคำนวณหาค่าหลังใช้วิธีแบบเบียร์ดี ระหว่างคะแนนจากแบบสำรวจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในคะแนนหมวดวิชาภาษาไทย สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และระดับคะแนนเฉลี่ยมีค่า .2534, .1957, .1886, .2524, .2404, .2722 ตามลำดับ ที่ระดับนัยสำคัญ (P < .01)

2. แบบสำรวจทัศนคติทางการเรียน (The Survey of Study Attitudes) ของบราวน์และโฮลต์แมน (Brown and Holtzman) ซึ่งแปลและดัดแปลงเป็นภาษาไทยแล้ว โดยจรลุดา เบลีกเพอร์ (2522) เพื่อใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ลักษณะของแบบสำรวจทัศนคติต่อการเรียน โดยแยกย่อยออกเป็น 2 ด้านคือ

ก. การยอมรับในตัวครู (Teacher Approval) ประกอบด้วยข้อกระทง 25 ข้อ แบ่งเป็นข้อความเชิงปริมาณ 5 ข้อ และข้อความเชิงนัย 20 ข้อ

ข. การยอมรับคุณค่าของการศึกษา (Education Acceptance) ประกอบด้วยข้อความ 25 ข้อ แบ่งเป็นข้อความเชิงปริมาณ 12 ข้อ ข้อความนัย 13 ข้อ

จรลุดา เบลีกเพอร์ ได้ทำแบบสำรวจหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-2-3 ที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลสังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในด้านการยอมรับในตัวครู ได้ค่าความเชื่อมั่น .8384 และในด้านการยอมรับคุณค่าของการศึกษาเท่ากับ .7473 และได้หาค่าอำนาจจำแนกโดยหาค่าที่ระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (27%) มีค่าตั้งแต่ 2.0102-7.8515 และหาค่าความตรงแล้ว ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่จะนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยได้

3. กิจกรรมการแนะแนวกลุ่ม ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ เกี่ยวข้องกับนิสัยในการเรียน และทัศนคติต่อการเรียน

3.2 ศึกษาหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการแนะแนวกลุ่ม

3.3 กำหนดหัวข้อแนะแนวของแต่ละครั้ง

3.4 สดกกิจกรรมให้สอดคล้องกับหัวข้อแนะแนว แต่ละกิจกรรมกำหนดจุดมุ่งหมาย

เนื้อหา วิธีดำเนินการ จุดประสงค์ และประเมินผล

3.5 นำกิจกรรมทั้งหมดไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสม

3.6 นำกิจกรรมที่ได้กำหนดขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะคล้ายคลึง

กับกลุ่มตัวอย่าง

3.7 ปรับปรุงกิจกรรมแนะแนวกลุ่มที่สร้างขึ้นให้เหมาะสม

3.8 นำกิจกรรมการแนะแนวกลุ่มที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

หัวข้อกิจกรรมการแนะแนวกลุ่มมีดังนี้

1. การสร้างความคุ้นเคยและการชี้แจงจุดมุ่งหมายของการเข้าร่วมกิจกรรม

(1 คาบ)

2. ความสำคัญของการเรียน (1 คาบ)

3. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (1 คาบ)

4. คุณค่าของรายวิชาที่เรียน (1 คาบ)

5. วิธีเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ (2 คาบ)

6. ประโยชน์ของการปรับปรุงทักษะการเรียน (2 คาบ)

7. วิธีจัดตารางเวลาเรียน (1 คาบ)

8. คุณค่าของการตรงต่อเวลา (1 คาบ)

9. ฝึกสมาธิในการเรียน (1 คาบ) และช่วงแรกของคาบที่ 10 เป็นต้นไป

10. ประโยชน์ของการฟังและวิธีการฟัง (1 คาบ)

11. ฝึกทักษะการฟัง (2 คาบ)

12. ประโยชน์ของการอ่าน (1 คาบ)

13. ฝึกทักษะการอ่าน (3 คาบ)

14. การใช้ห้องสมุด (2 คาบ)

15. การเตรียมตัวสอบ (1 คาบ)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำในชั่วโมงกิจกรรมแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ๆ 50 นาที ใช้เวลาทั้งหมด 18 สัปดาห์ เริ่มตั้งแต่วันที่ 2 พฤศจิกายน 2527 ถึงวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2528 ดังมีขั้นตอนในการวิจัยดังนี้

1. ผู้วิจัยนำเครื่องมือแบบสำรวจนิสัยและทัศนคติทางการเรียนของบราวน์และโฮลท์แมน (Brown and Holtzman) ซึ่งได้แปลและดัดแปลงเป็นฉบับภาษาไทย โดยขจรสุดา นวลิกเนปพร (2522) ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราชโอรส และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง ด้วยวิธีหาค่าคงที่ภายใน (Internal Consistency) โดยไปใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach 1970 : 161) ได้ค่าความเที่ยง 0.73

2. ผู้วิจัยนำกิจกรรมการแนะแนวกลุ่ม 15 หัวข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างและเรียบเรียงขึ้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบเพื่อหาความแม่นยำตรงของหัวข้อกิจกรรม จากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราชโอรส และประเมินผลของกิจกรรม โดยการสังเกตการเข้าร่วมกิจกรรมและการปฏิบัติตามกิจกรรม ผลปรากฏว่านักเรียนให้ความร่วมมือ และมีการซักถามโต้ตอบได้ดี

3. ดำเนินการทดลอง

3.1 ผู้วิจัยสุ่มนักเรียนจำนวน 3 ห้องเรียน ๆ ละ 45 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน และกลุ่มควบคุม 2 ห้องเรียน ให้ทุกกลุ่มทำแบบสำรวจนิสัยและทัศนคติทางการเรียนเป็นการทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามเนื้อหากิจกรรมการแนะแนวกับกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน และดำเนินการตามกิจกรรมที่ฝ่ายแนะแนวจัดขึ้นกับกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน และผู้ช่วยวิจัยดำเนินการตามกิจกรรมที่ฝ่ายแนะแนวจัดขึ้นกับกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน

3.3 เมื่อสิ้นสุดการทดลองให้ทุกกลุ่มทำแบบสำรวจนิสัยและทัศนคติทางการเรียน (Post-test) ในวันและเวลาเดียวกัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของคะแนนแบบสำรวจนิสัยและทัศนคติทางการเรียน ครั้งก่อนและหลังการทดลอง
2. วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ของคะแนนแบบสำรวจนิสัยและทัศนคติทางการเรียนครั้งก่อนและหลังการทดลอง
3. ถ้าผลในข้อ 2 มีนัยสำคัญทางสถิติใช้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของ เชฟเฟ
4. วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ของคะแนนแบบสำรวจนิสัยในการเรียน และคะแนนแบบสำรวจทัศนคติทางการเรียนครั้งก่อนและหลังการทดลอง
5. ถ้าผลในข้อ 4 มีนัยสำคัญทางสถิติ ใช้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของ เชฟเฟ